

dr. 17. 40

cat.

Xa
3487

SERENISSIMÆ REGIOQUE HONORE
FULGENTISSIMÆ PRINCIPIS AC DOMINÆ,
DOMINÆ

MARIAE AMALIÆ,

ORTÆ ELECTORALI
GENTE MARCHIONUM BRAN-
DENBURGICORUM, DUCIS MAGDE-
BURGENSIUM, SAXONIÆ, JULIÆ, CLIVIÆ ET
MONTIUM, STETINI, POMERANORUM, CASSU-
BIÆ, VANDALORUM, ANGRÆ ET WESTPHA-
LIÆ, SILESIE QUOQUE ET CROSNÆ, LANDGRAVIÆ
THURINGIÆ, LIMITANÆ COMITIS MISNIÆ ET UTRIUSQUE
LUSATIE, BURGGRAVIÆ NORIBERGENSIS, PRINCIPIS HALBER-
STADIENSIS, MINDENSIS, CAMINENSIS HENNEBERGICÆQUE,
COMITIS ISHOENZOLLERENSIS, MARCÆ ET RAVENSBERGÆ,
DESPOENÆ RAVENSTEINI, TRACTUS ITEM LAU-
ENBURGENSIS AC BUTOVIENSIS, &c. &c.

PRINCIPIS AC DOMINÆ
INDULGENTISSIMÆ

NATALEM FESTIS VOCIBUS EXCIPIET

LYCEUM EPISCOPALE

D. XXVII NOVEMBRIS, HORA IX.

AUDITORES ERUDITOS

EA, QUA PAR EST, OBSERVANTIA

ADVOCAT.

M. GOTTFRIDUS GLEITSMANNUS, R.

CIZÆ, Caractere HUCHONIS.

R

Ediit, summo volente Numine, & quod anno proximo a DEO immortalj tacita mentis veneratione precati fumus, felicissime rediit dies ille sacer nobis, festus & venerabilis, quo SE-

RENISSIMA PRINCEPS **MARIA AMALIA**

MATER PATRIÆ INDULGENTISSIMA,

hanc suavissimam lucem primum adspexit, maximeque latitiam PARENTES INCLYTISSIMOS cumulavit ac pene obruit. Vivit illa, incolumis ac salva, & in sinu atque in deliciis habet & ipsum saluum. REVERENDISSIMUM AC SERENISSIMUM CONJUGEM

MAURITIUM GUILIELMUM,

AMOREM populi sui bonorumque omnium, PRINCIPEM, cujus illustriusimarum virtutum præconem disertum satis & ornate dicentem vix usquam reperias. Vivit, inquam, & amplectitur osculaturque carissima castissimi thori PIGNORA, **FRIDERI-**

CUM AUGUSTUM, PRINCIPEM JUVENTU-

TIS, qui tanquam salutare aliquod sidus, a DEO datum, paucis abhinc annis his regionibus apparuit & afflirit; & **FILLIAM CELSISSIMAM**

DOROTHEAM GUILIELMINAM,

pulcherrimam PATERNORUM MATERNORUMQUE morum, pietatis, constantiæ, humanitatis effigiem. Ingentem fortunæ suæ fulgorem demirabatur Saxonia, cum a **MAGDALENA SIBYLLA,**

ortu & natalibus BRANDENBURGICA, DIVI JOHANNIS

GEORGII PRIMI, ELECTORIS SAXONIÆ, qui Germaniæ quoddam quasi Ancile fuit, **CONJUGE,** SERENISSIMI

MAURITII GUILIELMI nostri AVIA, luce

quadam clarissima collustraretur. Num vero patria nostra hodie minus putanda felix, quæ amatur a PRINCIPE BRANDENBURGICA,

quam augustinarum virtutum studio **MAGDALENÆ SIBYLLÆ**

maxime parem & simillimam se semper gerere, nemo nisi impurus atque impius negaverit? Pie, caste sancteque venerari DEUM, ejus benignitate unice nitî & magnopere confidere, artes fuerunt præcipuæ,

in quas **MAGDALENA SIBYLLA** omni cogitatione curaque incubuit. Eadem sunt artes, quibus a primis temporibus atatis

suæ erudita est egregie **MARIA AMALIA,** & in quibus exercere se nec interdiu nec nocte omittit. Utenim Dominatorem rerum & omnia nutu regentem DEUM castissimam esse mentem ac purissimam intelligit: sic eundem animo simplici & vera fide,

coli quam rectissime judicat, eamque ob causam dat operam, ut facta

tecta præcepta DEI usque habeat sua sanctimonia. Et dubitabit aliquis,

precibus

precibus ac obsecrationibus PRINCIPIS nostræ a DEO impetrari, ut exitium ab urbis relictis templisque ac Cizensibus mœnibus totoque Episcopatu & cæteris provinciis arceatur, & plurimis contra bonis subditorum quisque cumuletur? Placet, placet summi rectoris Numini sancta illa MATRUM PATRIÆ piissimarum religio, idque efficit, ut consilia MARITORUM, ab optima fide & optimo animo profecta & ad civium salutem pertinentia, eos habeant eventus, de quibus latari vehementer honesti omnes possunt. Cum pietate in DEUM

MAGDALENA SIBYLLA singularem & incredibilem humanitatem, clementiam, lenitatem, moderationem vinculo conjuncti suavissimo, eaque omnes, qui parebant, cujuscunque generis, ordinis ac fortunæ ii essent, mirandum in modum sibi devinxit. **MARIAM AMALIAM** quis non appellet lenissimam, humanissimam, mitissimam, quæ tot quotidie dat specimen elementariæ & mansuetudinæ? quæ tot miseros confirmat, tot afflictos erigit, tot prostratos recreat? alienissima ab illarum fœminarum illustrium ingenio, quæ suum tantummodo admirantes fastigium lautamque supellectilẽ nunquam cura ærumnæ subditorum cogitationeque tanguntur. Hominibus enim in excelso positis existimat esse dignissimum, nemini aditum ad se temere intercludere, non contemnere preces supplicum, jacentibus ferre suppetias, salutem cujusque prospicere, omnes eximia quadam charitatẽ diligere, nihil omnino facere, nihil dicere, quod civium commodis repugnare videatur. Atque hæc est causa, ob quam in medullis populi ac visceribus hæret PRINCEPS

NO- STRA, longetutior, quam inflata difficilesque Dominæ, quas comitari perpetuo solent odium atq; invidia. Neque vero ita comitate sua complexa mortales est **MAGDALENA SIBYLLA**, nihil ut unquam severe faceret atque graviter. Noverat enim, non in verbis solum, sed in nutu etiam Principum fœminarum residere debere, autoritatem, illasque sic amandas a subjectis esse, ut adversus eas quædam simul ab his adhibeatur reverentia. Pari laude maxime conspicienda est **MARIA AMALIA**, in qua divinam quandam gravitatem, quotquot sub ea vivunt, demississime venerantur, atque illam unam, admirabili comitate conditam, & parere reverentiam & conservare omnium optime posse, agnoscunt. Postquam enim comitas affabilitasque sermonis animos hominum conciliavit; eisdem ad perfectam severitatem conciliatos operibus quibusdam & munitionibus quasi sepit, ut amor impunitate quadam & licentia redundans ac superfluens reprimatur, eaque gignatur observantia, per quam honore ac dignitate antecedentes, quos diligimus, etiam reveremur & colimus. Auxit amorem populi, auxit etiam gloriam beatissimæ

MAGDALENÆ SIBYLLÆ abstinentia & continentia, eaque tam mirifica, ut frugalissimæ vitæ exemplum salubre matronis & virginibus magna hæc Princeps ea ætate fuerit. Nec hac virtute MATER PATRIÆ nostræ est inferior, quam laudata Princeps; cujus animus ut ab otiosa vita, plena & conferta languidis & obscenis voluptatibus, profusus abhorret; sic avaritiam tanquam aliquod immane ac perniciosum monstrum fugit & execratur. Per luxuriam effundere & consumere fortunas omnes, fœdum flagitiosumque; & plus operæ, quam deceat, in re quærenda ponere, sordidum & abjectum putat. Beneficentiam contra & liberalitatem sine spe præmiorum exercere, tanto magis decere Principes arbitratur, quanto hæc parte propius ii ad Dei similitu-

similitudinem accedere queunt. Jam quid de animi magnitudine, quid de prudentia in iudicando, quid de summa castimonia & pudicitia, quid de fide in Conjugem Serenissimum, quid de aliis virtutibus dicemus, quibus tanquam divinis quibusdam bonis instructa atque ornata fuit **MAGDALENA SIBYLLA**; & quas colere **MARIA AMALIA** nostra sibi amplissimum ducit atque pulcherrimum? Hanc ergo cum singulari Dei immortalis munere ac providentia integram hodie incolumemque intueri, & quae decet, modestia atque animi demissione venerari nobis liceat; pietatis nostrae est, agnoscere hoc caeleste munus, laudibusque publice & solenniter celebrare Numinis bonitatem, & immortales ei gratias latanti animo persolvere, idemque assiduis precibus orare, ut **INDULGENTISSIMAM PRINCIPEM** nostram cum **REVERENDISSIMO CONJUGE AC PROLE UTRIUSQUE SEXUS CELSISSIMA** tegat, tueatur, ab omni incommodo, detrimento, molestia sinceram integramque conservet. Atque hoc ipsum est officium, quo gymnasii Episcopalis nomine fungentur Parentum nobilissimorum ac de publica re optime meritorum filii, virtutis ac liberalium artium amore flagrantissimi juvenes,

CHRISTIANUS GUILIELMUS HASIUS,

&

JOHANNES GUILIELMUS GROETSCHIUS

Cizenses,

quorum ille una, *quis status, quae fortuna rerum Germanicarum fuerit, cum FRIDERICUS GUILIELMUS MAGNUS, CLEMENTISSIMAE PRINCIPIS nostrae PARENIS SERENISSIMUS, ad gubernacula reipublicae accederet, quasques idem HEROS INVICTUS inter imperii gesserit initia, oratione praecleara & luculenta exponet: hic autem, quantum studium ELECTOR ille POTENTISSIMUS in eo posuerit, ut post funestissima tot annorum bella pacis exoptatissime nomen terris Brandenburgicis tandem redderetur, plane perspicue edisseret. Quem actum perillustres, magnificos ac summe reverendos scholae hujus patronos & antifites, cunctosque, qui hic sunt, optimarum literarum fautores, pro fide, qua DOMUI SERENISSIMAE quisque in perpetuum obstrictus est, caestino die ab hora IX si per graviora negotia licet, perhonorificae praesentiae suae splendore decoraturos esse, ut nequaquam addubitamus: ita, quae partes nostrae sunt, observanter idem rogamus & officiose contendimus. Non mediocriter gaudebit PRINCEPS MITISSIMA, cum virorum vario scientiarum genere ac laude conspicuorum pulcherrimam coronam preces & vota sua cum gymnasii nostri religione suaviter conjunxisse perceperit. Amplissimi quoque discipulorum nostrorum parentes facient maximi, quicquid ad animos filiorum, de quibus spem optimam habent, excitandos & inflammandos a benevolis auditoribus conferetur. PP. Ciza VI Kalend. Decemb. MDCCCIII.*

174/40

cat.

Xa
3487

SERENISSIMÆ REGIOQUE HONORE
FULGENTISSIMÆ PRINCIPIS AC DOMINÆ

DOMINÆ

MARIAE

AMALIE

ORTÆ ELECT
GENTE MARCHION
DENBURGICORUM, DUC
BURGENSIUM, SAXONIÆ, JULIA
MONTIUM, STETINI, POMERAN
BIÆ, VANDALORUM, ANGRÆ
LIÆ, SILESIAE QUOQUE ET CROSN
THURINGIÆ, LIMITANÆ COMITIS MISN
LUSATIAE, BURGGRAVIÆ NORIBERGENSIS,
STADIENSIS, MINDENSIS, CAMINENSIS H
COMITIS HOHENZOLLERENSIS, MARCÆ E
DESPOENÆ RAVENSTEINI, TRACTU
ENBURGENSIS AC BUTOVIENSIS

PRINCIPIS AC DO
INDULGENTISSIM

NATALI

FESTIS VOC
EXCIPIET

LYCEUM EPISC
D. XXVII NOVEMBRIS, H

AUDITORES ER
EA, QUAE PAR EST, OBSE

ADVOCAT

M. GOTTFRIDUS GLEITS

CIZE, Caractere HUCHONIS.